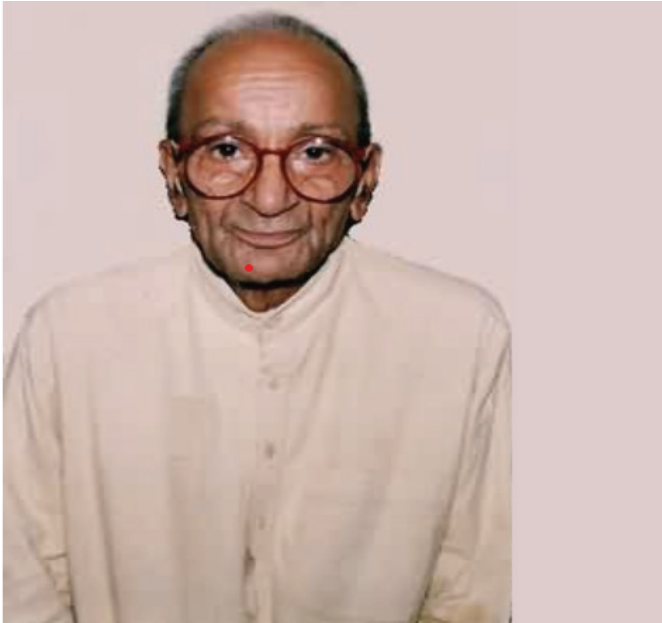

CHAMANLAL

If anyone wants to know the history of care and solidarity amongst Indian Diaspora, no one in India can forget the name of Respected (Mananiya in Hindi) Chamanlal ji. Born on March 25, 1920, in Sialkot (now in Pakistan), he secured gold medal in MSc (Zoology) in 1942 from the University of Punjab, Lahore. With job offers around, the young Chamanlal renounced all comforts and lucrative career to serve for the independence of Bharat. Instead of taking up the job of Lectureship, he became a Sangh Pracharak at Kullu in 1942. Having shifted to Delhi, Chamanlal ji swung into action in this direction. First of all, he spent days and nights catering to the needs of the people who were victims of partition of India. Arranging settlement, jobs, food and medicine for thousands of such refugees was his prime concern.

In his early days, he initiated the dream project of creating a global network of diaspora under the guidance of Shri Madhavrao Mule, the then Punjab Prant Pracharak. Once given the charge of maintaining the contacts with the Indian Diaspora spread around the globe, Ma. Chamanlal ji excelled by all means. After spending a jail term (following the ban on RSS February 04, 1948 to July 11, 1949), he rose to become one of the senior Pracharaks of the Sangh who was responsible to facilitate the Indians going abroad. With meticulous efforts and sheer devotion, he soon created a database of Indians spread around 50 countries by the end of 1970s. Later, Delhi turned to be the main Centre of Vishwa Vibhag and Chamanlalji was synonymous to that Office. He used to spend hours and hours on phone calls, and wrote thousands of letters to get Bharat connected with the Indian Diaspora in that pre-internet and pre-mobile phone era. Be it Australia or North America, his helping hands were ever ready. His connection was so deep and permanent with all Bharatvanshi that Sir Anerood Jugnauth, President of Mauritius delayed his son Pravind's wedding (the current Prime Minister of Mauritius) until Chamanlalji would come to attend it (1992).

Ma. Chamanlal in his very few visits abroad was all the time ahead of his times. In Nairobi, Kenya (1977), he planted a tree and spoke on reforestation and warned the peoples of the havoc of natural disaster and the impending environmental crisis. All in the crowd pledged to plant 2 trees for Here, Chamanlal - a gold medalist scientist was speaking!

In the UK and the Netherlands (1995), he spoke to the Indian sisters and lauded their immense contribution in carrying forward the Bharatiya culture amongst their kids. In Rangoon (Yangon), he was an instant hit among school children as he intermingled with them with the inspiring story of several Indian *mahapurush*. Ma. Chamanlalji in Southeast Asia (1996, 2001) connected deeply with Buddhism, and went to offer his respect to all Buddhist *Mandirs*. Nobody can ever forget the impact of his vision of bringing the children of royal court brahmanas of the Kingdom of Thailand to be trained in Tamil Nadu as their ancestors had come from there about one thousand years ago. This connect was highly lauded by the royalty of Thailand .

From the first Shakha (gathering for prayers and commitment) of the Indians aboard a ship off the coast of Bombay to Nairobi in 1947 by his deputed person Jagadish Chandra Shastri to the last receiving by PM Shri Vajpayee at the doors of his residence in January 2003, the illustrious life of Ma. Chamanlal ji spanned for six decades as a constant source of

inspiration for all. He was a hero unsung. No wonder, his cremation in Delhi on February 11, 2003 attended by over 1 Lakh people from all walks of life (from a rickshawpuller to the then Vice President of India) made all newspapers and media surprised as they did not have any clue of the person whose antim yatra had so large attendance of people walking miles and miles to have his last glimpse.

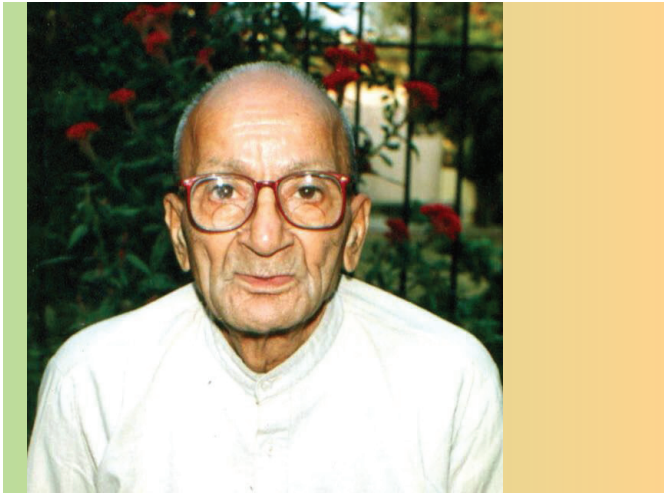
Before that, at Keshav Kunj, Jhandewalan, a host of dignitaries including Prime Minister Atal Bihari Vajpayee, Deputy Prime Minister L K Advani and then RSS Chief Shri K S Sudarshan offered floral tributes to the departed soul. Lauding the late leader's contributions, Shri Advani said (Chamanlalji) "served as a bridge between Swayamsewaks the world over and played a key role in the establishment of RSS centres in over 100 countries". A True Sanyasi and Karmayogi combined Chamanlal ji's legacy lives on in several organisations such as International Centre for Cultural Studies (ICCS) across the globe.

India Post was privileged to issue the Commemorative Postage Stamp on Ma. Chamanlal ji, a karmayogi and selfless son of Mother India for taking ageless Indian values of service to humanity and empathy to all the corners of the world. The life and works of Ma. Chamanlal ji is a saga of India, of the world.

Courtesy of pics:

<https://www.vakmumbai.org/chamanlalji.php>;
<https://shorturl.at/fqGL1>)

ชามันลาล

หากใครต้องการทราบประวัติความเป็นมาของการดูแลและความสามัคคีในหมู่ชาวอินเดียพลัดถิ่น ไม่มีใครในอินเดียสามารถล้มชื่อของท่านชามันลาลได้ ท่านเกิดเมื่อวันที่ 25 มีนาคม พ.ศ. 2463 ในเมืองซีอัลโกด (ปัจจุบันอยู่ในปากีสถาน) ท่านได้รับรางวัลเหรียญทองในหลักสูตร MSc (สัตววิทยา) ในปี พ.ศ. 2485 จากมหาวิทยาลัย ปัญจาบ เมืองละฮอร์ ท่านได้รับข้อเสนองานมากมาย หนุ่มชามันลาลละทิ้งความสะดวกรสบายและอาชีพที่ร่ำรวยทั้งหมดเพื่อรับใช้เอกราชของภารตะ แทนที่จะรับหน้าที่สอน ท่านกลายเป็นผู้อุทิศตนทำงานเต็มเวลาให้กับราษฎรียะ สวยม์เสวก สังข์ และครองความเป็นไสด (Rashtriya Swayamsevak Sangh หรือ RSS- ผู้แปล) ที่หุบเขากุลลู (รัฐหิมาจัลประเทศ อินเดีย-ผู้แปล) ในปี พ.ศ. 2485 หลังจากย้ายไปเดลี ท่านชามันลาลก็หันมาดำเนินการในทิศทางนี้ ก่อนอื่น ท่านใช้เวลาทั้งวันทั้งคืนเพื่อสนองความต้องการของผู้คนที่ตกเป็นเหยื่อของการแบ่งแยกอินเดีย การจัดเตรียมการตั้งถิ่นฐาน งาน อาหาร และยารักษาโรคให้กับผู้ลี้ภัยหลายพันคนถือเป็นความกังวลหลักของท่าน

ในช่วงแรกๆ ท่านได้ริเริ่มโครงการในฝันสำหรับสร้างเครือข่ายผู้พลัดถิ่นทั่วโลกภายใต้คำแนะนำของ Shri Madhavrao Mule ซึ่งเป็นหัวหน้าของกลุ่มผู้อุทิศตนของ RSS ในรัฐปัญจาบ เมื่อได้รับมอบหมายให้ดูแลการติดต่อกับชาวอินเดียพลัดถิ่นที่แพร่กระจายไปทั่วโลก หลังจากถูกจำคุก (หลังการสั่งห้าม RSS เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2491 ถึงวันที่ 11 กรกฎาคม พ.ศ. 2492) ท่านชามันลาลก็ปฏิบัติงานได้อย่างเป็นเลิศในทุกๆ ด้าน จนท่านได้เป็นหนึ่งในผู้ปฏิบัติงานอาวุโสของ RSS ซึ่งมีหน้าที่อำนวยความสะดวกให้กับชาวอินเดียที่เดินทางไปต่างประเทศ ด้วยความพยายามและความทุ่มเทอย่างเต็มที่ ในไม่ช้าท่านได้สร้างฐานข้อมูลของชาวอินเดียที่กระจายอยู่ใน 50 ประเทศภายในสิ้นทศวรรษ 1970 ต่อมาเดลีกลายเป็นศูนย์กลางหลักของงานฝ่ายต่างประเทศ และท่านชามันลาลอุทิศตนเพื่อช่วยเหลือชาวอินเดียพลัดถิ่นในต่างประเทศดังกล่าววันละหลายชั่วโมงเพื่อโทรศัพท์ และเขียนจดหมายหลายพันฉบับเพื่อให้การเชื่อมโยงกับชาวอินเดียพลัดถิ่นในยุคก่อนอินเทอร์เน็ตและโทรศัพท์มือถือ ไม่ว่าจะเป็นอย่างใดก็ตาม ท่านก็พร้อมที่จะช่วยงานคนเหล่านั้นเสมอ ความสัมพันธ์ของท่านกับชาวอินเดียพลัดถิ่นเป็นไปอย่างลึกซึ้งและแน่นแฟ้น แม้กระทั่งเซอร์อีนูร์ท จากันนาถ ประธานาธิบดีแห่งมอริเชียสต้องเลื่อนงานแต่งงานของประวิณ บุตรชายของท่าน (นายกรัฐมนตรีคนปัจจุบันของมอริเชียส) จนกว่าท่านชามันลาลจะมาร่วมงาน (พ.ศ. 2535)

แม้ท่านชามันลาลเยือนต่างประเทศไม่กี่ครั้งแต่ท่านก็ทราบสถานการณ์ของโลกเป็นอย่างดี (ผ่านการอ่าน-ผู้แปล) ในเมืองไนโรบี ประเทศเคนยา (พ.ศ. 2520) ท่านได้ปลูกต้นไม้และพูดคุยเกี่ยวกับการฟื้นฟูสภาพป่า และเตือนประชาชน

ถึงภัยพิบัติทางธรรมชาติและวิกฤตสิ่งแวดล้อมที่กำลังจะเกิดขึ้น ทุกคนที่มาชุมนุมกันให้คำมั่นว่าจะปลูกต้นไม้คนละ 2 ต้นให้กับที่นี่ ท่านชามันลาล - นักวิทยาศาสตร์เหรียญทองกล่าว ในสหราชอาณาจักรและเนเธอร์แลนด์ (พ.ศ. 2538) ท่านได้พูดคุยกับพี่น้องสตรีชาวอินเดียและยกย่องการมีส่วนร่วมอันยิ่งใหญ่ของพวกเธอในการสืบสานวัฒนธรรมจารตะในหมู่ลูกหลานของพวกเธอ ในเมืองย่างกุ้งท่านเล่าเรื่องราวที่สร้างแรงบันดาลใจของมหาบุรุษชาวอินเดียหลายคนให้กับเด็กนักเรียนซึ่งท่านเข้ากันได้กับพวกเขาจนเป็นที่ชื่นชอบอย่างมาก ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (พ.ศ. 2539, 2544) ท่านชามันลาลเชื่อมโยงกับพุทธศาสนาอย่างลึกซึ้ง และไปแสดงความเคารพต่อวัดต่างๆ ของชาวพุทธ ไม่มีใครสามารถล้มผลกระทบจากวิสัยทัศน์ของท่านในการนำลูกหลานของพราหมณ์ในราชสำนักแห่งราชอาณาจักรไทยเข้ารับการฝึกอบรมในรัฐทมิฬนาฑู เนื่องจากบรรพบุรุษของพวกเขามาจากที่นั่นเมื่อประมาณหนึ่งพันปีก่อน การเชื่อมต่อนี้ได้รับการยกย่องอย่างสูงจากราชวงศ์ไทย

ตั้งแต่สาขาแรก (การชุมนุมกันเพื่อสวดมนต์และพันธสัญญา) ของชาวอินเดียบนเรือนอกชายฝั่งบอมเบย์ไปยังในโรปีในปี 1947 โดย Jagadish Chandra Shastri ผู้แทนของท่าน ไปจนถึงการต้อนรับอดีตนายกรัฐมนตรี Shri Vajpayee ที่ประตูบ้านพักของท่านครั้งสุดท้ายในเดือนมกราคม 2003 ชีวิตอันรุ่งโรจน์ของท่านชามันลาลยาวนานถึงหกทศวรรษในฐานะผู้สร้างแรงบันดาลใจให้กับทุกคนอย่างต่อเนื่อง ท่านเป็นวีรบุรุษที่ไม่ได้รับบทเพลงสรรเสริญไม่น่าแปลกใจเลยที่การฉาบฉวยของท่านที่กรุงเดลีเมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2546 มีผู้คนกว่า 1 แสนคนจากทุกสาขาอาชีพ (ตั้งแต่คนลากรถไปจนถึงรองประธานาธิบดีอินเดียในขณะนั้น) ทำให้หนังสือพิมพ์และสื่อทั้งหมดประหลาดใจเพราะพวกเขาไม่มีเบาะแสใด ๆ ว่าการเดินทางครั้งสุดท้ายของบุคคลท่านนี้จะมีผู้มาร่วมไว้อาลัยจำนวนมากซึ่งเดินทำมานับหลาย ๆ ไมล์เพื่อจะมาคารวะท่านเป็นครั้งสุดท้าย

ก่อนการฉาบฉวยที่ Keshav Kunj เมือง Jhandewalan มีบุคคลสำคัญมากมาย รวมถึงนายกรัฐมนตรี นายอตัล พินารี วชปายี, รองนายกรัฐมนตรี นายแอล เค อัศวานี และหัวหน้า RSS ศรี เค เอส สุदारชัน ได้วางดอกไม้ไว้อาลัยแด่ดวงวิญญาณที่จากไป ศรี อัศวานีกล่าวยกย่องการมีส่วนร่วมของท่านผู้นำ (ชามันลาล) ที่ล่งลับว่า “ได้ทำหน้าที่เป็นสะพานเชื่อมระหว่างสวียัมเสวกทั่วโลกและมีบทบาทสำคัญในการก่อตั้งศูนย์ RSS ในกว่า 100 ประเทศ” ความเป็นสันยาซีที่แท้จริง และกรรมโยคีผสมผสานกับมรดกของท่านชามันลาลยังคงสืบสานต่อไปในองค์กรต่างๆ เช่น ศูนย์วัฒนธรรมศึกษานานาชาติ (ICCS) ทั่วโลก

(<https://shorturl.at/fqGL1>)

ไปรษณีย์กลางอินเดียได้รับสิทธิพิเศษในการออกแสตมป์เพื่อระลึกถึงท่านชามันลาล กรรมโยคี และลูกชายผู้เสียสละของมารดาอินเดีย ที่ยึดถือคุณค่าอันยาวนานของอินเดียในการรับใช้มนุษยชาติและการเอาใจใส่ไปทั่วทุกมุมโลก ชีวิตและผลงานของท่านชามันลาลเป็นงานสร้างสรรค์ที่จะยังคงดำเนินการต่อไปเป็นเวลาหลายศตวรรษของอินเดียและของโลก

อมฤตา-ผู้แปล

Courtesy of pics:

<https://www.vakmumbai.org/chamanlalji.php>;
<https://shorturl.at/fqGL1>